

N:o 32.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862; gifven Stockholms slott den 22 november 1901.

Under åberopande af hvad bilagda utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag innehåller, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Nils Claëson.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråden den 21 mars 1862.

Härigenom förordnas, att §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 12.

Kallelse till kyrkostämma utfärdas genom kungörelse af kyrkoherden eller den, som för särskildt tillfälle stämman hålla bör, och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för sammanträdet.

Har domkapitlet särskild prestman till kyrkostämmas hållande förordnat, då må han kallelsen utfärda.

Kungörelsen uppläses från predikstolen fjorton dagar eller minst en vecka före stämman. Är kyrkostämma utsatt till dag, då gudstjänst hålls, skall kungörelsen den dagen ånyo uppläsas.

För ärende, som fordrar så skyndsam handläggning, att kungörandet icke medhinnes inom den tid, som nu föreskrifven är, må kyrkostämma kunna hållas efter kortare kallelsetid, och äfven samma dag den pålyses; dock må vid sålunda utlyst stämma beslut ej fattas om utgift, eller erläggande af bidrag dertill.

Besluter kyrkostämma, att kungörelse om stämma jemväl bör införas i en eller flere tidningar i orten, skall ordföranden, der så ske kan,

föranstalta derom. Den omständigheten, att kungörelse ej blifvit i tidning införd, må icke utgöra hinder för stämmans hållande.

§ 41.

Medlem af församlingen, som åt kyrkostämmas beslut i församlingens gemensamma angelägenheter ej nöjes, eger rätt att, der han tilltror sig kunna visa, att beslutet kränker hans enskilda rätt eller eljest hvilat på orättvis grund, eller att det icke i laga ordning tillkommit, eller att det står i strid med allmän lag eller författning, eller annorledes öfverskrider deras befogenhet, som beslutet fattat, deruti rättelse söka genom besvär, hvilka, jemte det öfverklagade beslutet, böra inom trettio dagar efter det klaganden deraf erhöill del, dagen då det skedde likväl oräknad, ingifvas, i mål, som uti § 2 mom. 1, 2, 3 och 4 äro nämnda, till det domkapitel, hvarunder kyrkoförsamlingen hör, men i andra mål till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet; och åligger det klaganden derjemte såväl att vid besvären foga bevis om dagen då beslutet delgafs, som ock att, inom fjorton dagar efter det tiden för besvårs inlemnande utgått, till kyrkostämmans ordförande ingifva diariiiutdrag deröfver, att han sina besvär inlemnadt å ort som vederbör.

Försummar klaganden något af hvad sålunda är föreskrifvet, må beslutet kunna gå i verkställighet.

Klaganden skall anses hafva af beslutet erhållit del den dag, då det samma enligt § 17 offentligen kungjordes.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande och domkapitlet böra gifva hvarandra af besvären del, när ärendet kan anses höra till gemensam behandling.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1902 och skall, hvad angår den ändrade lydelsen af § 41, lända till efterrättelse i afseende å öfverklagande af beslut, som efter sagda dag fattas.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 november 1901.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Statsråden: ANNERSTEDT,
              herr VON KRUSENSTJERNA,
              grefve WACHTMEISTER,
              CLAËSON,
              CRUSEBJÖRN,
              ODELBERG,
              HUSBERG,
              PALANDER,
              HAMMARSKJÖLD.

1:o.

Departementschefen, statsrådet Claëson, anförde efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet:

*Aug. ändring
af §§ 12 och
41 i kyrko-
stämmoförord-
ningen.*

»De Riksdagens skrivelser af den 13 maj 1896 och den 19 april 1901, för hvilka chefen för civildepartementet nyss redogjort vid framläggande inför Eders Kongl. Maj:t af förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 16 och 75 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, afse, såsom af bemälda departementschef påpekats, afven ändringar af enahanda art i motsvarande paragrafer uti förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd. De skäl, som anförts för de föreslagna ändringarna i kommunalförordningen, hafva sin fulla tillämplighet jemväl med afseende å kyrkostämmoförordningen, uti hvilken ifrågavarande bestämmelser återfinnas i §§ 12 och 41. Hvad sistnämnda paragraf angår,

har frågan om besvärstidens förkortning för de tre nordligaste länen ånyo upptagits uti en af domkapitlet i Hernösand den 30 oktober 1901 till Eders Kongl. Maj:t aflåten skrifvelse, deruti domkapitlet hemställt, att undantagsstadgandet med afseende å tiden för klagan öfver kyrkostämmobeslut inom Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län måtte upphävas. Domkapitlet har uti denna skrifvelse framhållit följande: Omförmälda bestämelse, nödvändig vid kyrkostämmoförordningens tillkomst, enär eljest besvär i många fall på grund af då rådande svåra kommunikations- och postförhållanden ej skulle hafva kunnat i rätt tid till domkapitlet ingifvas, vore nu med hänsyn till de stora förbättringar, som derutinnan inträdt, fullkomligt obehöflig. Då alltså de orsaker, ur hvilka detta undantagsstadgande framgått, numera bortfallit och dertill komme, att afsevärda olägenheter genom dylika ärendens försenade afgörande kunde tillskyndas vederbörande församlingar, syntes det högligen önskvärdt, att besvärstiden jemväl i de fall, hvarom här vore fråga, sattes till trettio dagar. Såsom ytterligare stöd för sin åsigt om berörda undantagsbestämmelses obehöflighet och önskvärdheten af dess upphäfvande ville domkapitlet anmärka, att tiden för anförande af besvär öfver prestval vore för hela stiftet tjugu dagar samt att tiden för anförande af besvär öfver domkapitlets beslut vore, med undantag af tiden för besvär öfver utnämning till presterlig beställning enligt gällande reglemente för ecklesiastikverket i lappmarken, lika för hela stiftet eller trettio dagar, utan att vare sig det ena eller andra visat sig medföra någon som helst olägenhet.»

Departementschefen uppläste härefter förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 och hemställde, att samma förslag måtte för Riksdagen till antagande framläggas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall; och skulle proposition af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

Carl Fred. Voug.